

Chambre des Représentants

25 FÉVRIER 1954.

PROJET DE LOI

relatif à la divulgation et à la mise en œuvre des inventions et des secrets de fabrique intéressant la défense du territoire ou la sûreté de l'État.

PROJET

TRANSMIS PAR LE SENAT (1).

CHAPITRE PREMIER.

Dispositions générales.

Article premier.

Est interdite la divulgation des secrets de fabrique et des inventions lorsqu'elle est contraire aux intérêts de la défense du territoire ou de la sûreté de l'État.

L'auteur de la divulgation et celui qui l'a causée par sa négligence sont passibles de peines prévues à l'article 13, s'il est établi qu'ils n'ont pu ignorer qu'elle était contraire aux intérêts de la défense du territoire ou de la sûreté de l'État.

Art. 2.

Sans préjudice de l'application de l'article 1er, le ministre qui a la propriété industrielle dans ses attributions et le Ministre de la Défense Nationale peuvent déclarer conjointement que la divulgation d'une invention ou d'un secret de fabrique est contraire aux intérêts de la défense du territoire ou de la sûreté de l'État et qu'elle est interdite pendant la période qu'ils déterminent.

(1) Voir :

Documents du Sénat :

447 (1952-1953) : Projet de loi.
171 : Rapport.

Annales du Sénat :

24 février 1954.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

25 FEBRUARI 1954.

WETSONTWERP

betreffende de bekendmaking en de toepassing der uitvindingen en fabrieksgeheimen welke de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat aangaan.

ONTWERP

OVERGEMAAKT DOOR DE SENAAT (1).

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemene bepalingen.

Eerste artikel.

Het is verboden fabrieksgeheimen en uitvindingen bekend te maken, wanneer deze bekendmaking in strijd is met de belangen van de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat.

De dader der bekendmaking en hij die ze door zijn nalatigheid veroorzaakt heeft, worden gestraft met de straffen gesteld in artikel 13, indien bewezen is dat zij niet onkundig konden zijn van het feit dat zij in strijd was met de belangen van de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat.

Art. 2.

Onverminderd de toepassing van artikel 1, kunnen de minister tot wiens bevoegdheid de nijverheidseigendom behoort en de Minister van Landsverdediging gezamenlijk verklaren dat de bekendmaking van een uitvinding of van een fabrieksgeheim in strijd is met de belangen van de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat en dat zij verboden is gedurende een door hen te bepalen tijdperk.

(1) Zie :

Stukken van de Senaat :

447 (1952-1953) : Wetsontwerp.
171 : Verslag.

Handelingen van de Senaat :

24 Februari 1954.

Art. 3.

Lorsqu'ils l'estiment nécessaire en vue d'assurer la défense du territoire ou la sûreté de l'Etat, les ministres désignés à l'article précédent, agissant conjointement, peuvent déterminer et contrôler temporairement les conditions d'exploitation d'inventions et de mise en œuvre de secrets de fabrique.

S'il est établi que ces mesures sont insuffisantes à satisfaire les exigences de la défense du territoire ou de la sûreté de l'Etat, ils peuvent, par décision motivée, soit interdire temporairement l'exploitation d'inventions ou la mise en œuvre de secrets de fabrique, soit réserver temporairement et exclusivement ou non à l'Etat le droit d'exploiter un brevet d'invention, soit contraindre l'intéressé à lui céder la connaissance complète d'une invention non brevetée ou d'un secret de fabrique.

Les ministres peuvent également procurer à l'Etat la licence d'un brevet et la connaissance complète d'une invention non brevetée ou d'un secret de fabrique au moyen de contrats librement conclus.

CHAPITRE II.

Dispositions spéciales aux inventions,
objet de demandes de brevet.

Art. 4.

Toute invention, objet d'une demande de brevet, peut, dès le dépôt de cette demande, être portée par le ministre ayant la propriété industrielle dans ses attributions, à la connaissance du Ministre de la Défense Nationale, afin de déterminer si les besoins de la défense du territoire ou de la sûreté de l'Etat nécessitent à son égard des mesures prévues par les articles 2 et 3 de la présente loi.

Le Ministre de la Défense Nationale peut, dans le même but, prendre connaissance d'office dès leur dépôt, du contenu des demandes de brevets.

Art. 5.

Lorsqu'une demande de brevet fait l'objet d'un examen par le Ministre de la Défense Nationale, par application de l'article 4 de la présente loi, le déposant en est avisé sans délai par lettre recommandée à la poste. Dès ce moment il lui est interdit, sauf autorisation expresse, de divulguer l'invention, objet de la demande de brevet, et notamment de déposer une demande de brevet à l'étranger, de céder les droits à la demande ou d'en concéder une licence.

La délivrance du brevet est suspendue si son ajournement est nécessaire en vue de l'examen visé à l'alinéa 1er.

Art. 6.

Dans un délai de trois mois le Ministre de la Défense Nationale fait savoir au Ministre qui a la propriété industrielle dans ses attributions, s'il y a lieu ou non de prendre une ou plusieurs des mesures spéciales prévues aux articles 2 et 3.

Au plus tard six mois, à dater du dépôt de demande de brevet, les Ministres décident soit de prendre une ou plusieurs mesures prévues par les articles 2 et 3, soit de

Art. 3.

Wanneer zij het voor de verdediging van het grondgebied of voor de veiligheid van de Staat nodig achten kunnen de in het voorgaand artikel genoemde ministers gezamenlijk tijdelijk controleren en bepalen onder welke voorwaarden uitvindingen geëxploiteerd en fabrieksgeheimen toegepast worden.

Indien bewezen is dat deze maatregelen niet toereikend zijn om te voorzien in de behoeften van de verdediging van het grondgebied of van de veiligheid van de Staat, kunnen zij bij een met reden omklede beslissing ofwel tijdelijk de exploitatie van uitvindingen of het toepassen van fabrieksgeheimen verbieden, ofwel tijdelijk het recht om een uitvindingsoctrooi te exploiteren al dan niet uitsluitend voor de Staat voorbehouden, ofwel de belanghebbende dwingen de volledige kennis van een niet geöctrooieerde uitvinding of van een fabrieksgeheim aan de Staat af te staan.

Ook door middel van vrij gesloten overeenkomsten kunnen de ministers de Staat in het bezit stellen van de licentie van een octrooi en van de volledige kennis van een niet geöctrooieerde uitvinding of een fabrieksgeheim.

HOOFDSTUK II.

Bijzondere bepalingen betreffende uitvindingen
waarvoor een octrooi wordt aangevraagd.

Art. 4.

Elke uitvinding waarvoor een octrooi wordt aangevraagd, kan, zodra de aanvraag is ingediend, door de minister tot wiens bevoegdheid de nijverheidseigendom behoort, ter kennis van de Minister van Landsverdediging gebracht worden, ten einde uit te maken of het met het oog op de behoeften van de verdediging van het grondgebied of de veiligheid van de Staat, nodig is, ter zake maatregelen te nemen als bepaald bij de artikelen 2 en 3 van deze wet.

De Minister van Landsverdediging kan met hetzelfde doel ambtshalve kennis nemen van de inhoud der octrooi-aanvragen zodra zij ingediend zijn.

Art. 5.

Wanneer een octrooiaanvraag door het Ministerie van Landsverdediging in behandeling wordt genomen met toepassing van artikel 4 van deze wet, moet de aanvrager zonder verwijl daarvan bij ter post aangetekende brief bericht ontvangen. Van dit oogenblik af is het hem, behoudens uitdrukkelijke toelating, verboden, de uitvinding waarvoor octrooi wordt aangevraagd, bekend te maken en inzonderheid een octrooiaanvraag in het buitenland in te dienen, de rechten op de aanvraag af te staan of er een licentie van te concederen.

De toekenning van het octrooi wordt opgeschorst indien verdrag nodig is met het oog op de behandeling, bedoeld in het eerste lid.

Art. 6.

Binnen een termijn van drie maanden laat de Minister van Landsverdediging aan de Minister tot wiens bevoegdheid de nijverheidseigendom behoort, weten of het al dan niet noodzakelijk is één of meer bijzondere maatregelen te nemen als bedoeld in de artikelen 2 en 3.

Uiterlijk zes maanden na de indiening van de octrooi-aanvraag, beslissen de Ministers een of meer maatregelen te nemen als bedoeld in de artikelen 2 en 3, ofwel er geen

n'en point prendre et notifient, sans délai, leur décision au requérant.

Art. 7.

Pendant l'examen prévu à l'article 4 et pendant la durée de l'interdiction faite en vertu de l'article 2, l'administration est tenue d'assurer le secret des inventions faisant l'objet des demandes de brevet ou des brevets.

CHAPITRE III.

Levée des interdictions.

Art. 8.

A tout moment, les interdictions ou les limitations de droit formulées conformément aux articles 2, 3 et 6 peuvent être levées partiellement ou totalement, par décision des ministres dont elles émanent, agissant conjointement. Cette mainlevée peut être sollicitée par le titulaire du droit sujet à interdiction ou à limitation.

CHAPITRE IV.

Indemnisation.

Art. 9.

Quiconque fait l'objet d'une des décisions administratives prévues par les articles 2, 3 et 6, a droit, sous forme d'indemnité, à la réparation du préjudice subi par lui.

Art. 10.

Les contestations relatives à la détermination et au paiement des indemnités et celles qui sont relatives au paiement des sommes dues en vertu des contrats prévus au dernier alinéa de l'article 3, font l'objet d'un préliminaire de conciliation devant une commission composée de représentants du ministre ayant la propriété industrielle dans ses attributions, du Ministre de la Défense Nationale et du Conseil supérieur de la Propriété industrielle. L'intéressé est entendu et peut se faire assister d'un conseil.

Art. 11.

Si la conciliation échoue, la connaissance des contestations appartiendra aux tribunaux de première instance, quel que soit le montant de la demande.

La présente disposition n'exclut pas l'application des articles 16 et 17 de la loi du 25 mars 1876 sur la compétence et des articles 443 et suivants du Code de procédure civile.

CHAPITRE V.

Restriction apportées par des Etats étrangers aux droits des demandeurs en brevet.

Art. 12.

Lorsque, dans l'intérêt de sa défense, un Etat étranger interdit la divulgation d'une invention, objet d'une demande de brevet, le ministre ayant la propriété industrielle

te nemen, en geven zij van hun beslissing onverwijld kennis aan de aanvrager.

Art. 7.

Tijdens het bij artikel 4 bepaald onderzoek en voor de duur van het krachtens artikel 2 opgelegd verbod, is het bestuur gehouden er voor te zorgen dat de uitvindingen waarvoor octrooi is aangevraagd of toegekend geheim blijven.

HOOFDSTUK III.

Opheffing der verbodsmaatregelen.

Art. 8.

Ten allen tijde kan een verbod of een beperking van recht, opgelegd overeenkomstig de artikelen 2, 3 en 6, geheel of gedeeltelijk opgeheven worden door een gezamenlijke beslissing der ministers van wie zij uitgaan. De titularis van het recht dat aan verbod of beperking onderworpen is, kan deze opheffing aanvragen.

HOOFDSTUK IV.

Schadeloosstelling.

Art. 9.

Degene ten aanzien van wie één der bij de artikelen 2, 3 en 6 bepaalde administratieve beslissingen is genomen, heeft recht op herstelling van het hem berokkend nadeel, in de vorm van vergoeding.

Art. 10.

In geval van betwisting over de vaststelling en de uitbetaling der vergoedingen of over de uitbetaling van de sommen verschuldigd ingevolge overeenkomsten als bij het laatste lid van artikel 3 bedoeld, heeft vooraf een poging tot verzoening plaats vóór een commissie, waarin zitting hebben gemachtigden van de minister tot wiens bevoegdheid de nijverheidseigendom behoort, van de Minister van Landsverdediging en van de Hogere Raad voor de Nijverheidseigendom. De belanghebbende wordt gehoord en kan zich door een raadsman laten bijstaan.

Art. 11.

Indien de verzoening mislukt, behoort de kennisneming der betwistingen aan de rechtbanken van eerste aanleg, welke ook het bedrag zij van de eis.

Deze bepaling sluit niet uit dat de artikelen 16 en 17 van de wet van 25 Maart 1876 op de bevoegdheid en de artikelen 443 en volgende van het Wetboek van burgerlijke rechtvordering worden toegepast.

HOOFDSTUK V.

Beperkingen door vreemde Staten opgelegd aan de rechten der octrooiaanvragers.

Art. 12.

Wanneer een vreemde Staat, in het belang zijner verdediging, de bekendmaking van een uitvinding waarvoor octrooi wordt aangevraagd, verbiedt, zal de minister tot wiens bevoegdheid de nijverheidseigendom behoort, op verzoek van de Staat of van de aanvrager die het bewijs

dans ses attributions s'abstiendra, sur requête de cet Etat ou du déposant qui établira la preuve de l'interdiction, de la communiquer au public et de délivrer des copies de sa description, aussi longtemps que durera cette interdiction.

La prise en considération de cette requête est subordonnée à l'existence d'une convention entre la Belgique et l'Etat étranger auteur de l'interdiction.

CHAPITRE VI.

Dispositions pénales.

Art. 13.

Sans préjudice à l'application des dispositions du Code pénal, sera puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans et d'une amende de 500 à 5.000 francs, ou d'une de ces peines seulement, l'auteur de la divulgation visée aux articles 1er, 2 et 6.

Celui qui l'a provoquée par sa négligence sera puni d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 100 à 1.000 francs ou d'une de ces peines seulement.

Les infractions aux mesures prévues à l'article 3 seront punies d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 100 à 1.000 francs ou d'une de ces peines seulement.

Les dispositions du Code pénal, sans exception, du chapitre VII du livre I et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Bruxelles, le 24 février 1954.

Le Président du Sénat,

van het verbod levert, er zich van onthouden de uitvinding aan het publiek bekend te maken en afschriften van de beschrijving er van af te geven, zulks voor de duur van het verbod.

Zodanig verzoek wordt alleen in overweging genomen wanneer een verdrag bestaat tussen België en de vreeinde Staat die het verbod heeft opgelegd.

HOOFDSTUK VI.

Strafbepalingen.

Art. 13.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, wordt de dader der bij de artikelen 1, 2 en 6 bedoelde bekendmaking gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 500 frank tot 5.000 frank, of met een van die straffen alleen.

Hij die de bekendmaking door zijn nalatigheid veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 100 frank tot 1.000 frank, of met een van die straffen alleen.

Overtreding van de maatregelen bepaald in artikel 3 wordt gestraft met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 100 frank tot 1.000 frank, of met één van die straffen alleen.

De bepalingen van het Wetboek van Strafrecht, zonder uitzonderingen van hoofdstuk VII van boek I en van artikel 85, zijn van toepassing op de misdrijven omschreven in deze wet.

Brussel, 24 Februari 1954.

De Voorzitter van de Senaat,

P. STRUYE.

Les Secrétaires,

De Secretarissen,

J. JESPERS,
G. CROMMEN.